

tage, at han vil forlade Landet for bestandig eller paa ubestemt Tid. Er der ingen Grund til at antage, at han vil forlade Landet, kan der heller ikke anvendes foreløbig Arrest; men her vil man dog faktisk være gunstigere stillet over for Udlændinge end over for Indlændinge. Selve den Omstændighed, at han er Udlænding og saa gør Tegn til at ville forlade Landet, gør nemlig, at der er Grund til at antage, at han vil forlade Landet enten for bestandig eller for ubestemt Tid, hvilket der maaske ikke er Grund til at tro om den Danske, der har Familie her og saa pludselig forlader sit Hus, thi blot deraf kan man ikke slutte til en saadan Hensigt.

N. J. Larsen: Jeg er ganske enig i den anbefaling, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) gav de to foreliggende Lovforslag. Ogsaa jeg finder, at det er to Lovforslag, som fortjene at blive fremmede og fremmede hurtigst muligt. De ere utvivlsomt begge formaalstjenlige Lovforslag, som betegne et Fremskridt, og der er ingen Grund til her at gennemgaa dem nærmere. Jeg kunde kun ønske — og derfor har jeg nærmest taget Ordet — at vort ærede Sprogudvalg vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa den sproglige Side af Lovforslagene, særlig det første: „Forslag til Lov om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m.“

Krabbe: Jeg er enig i, at Forslaget fortjener Fremme. Der er en lille Bestemmelse deri, som jeg dog vil gøre en Bemærkning ved. Det er Gebyrbestemmelsen i § 6. Jeg er ikke nogen Ynder af, at der uden Nødvendighed indføres ny Gebyrer, og jeg ved ikke, om der er nogen tilstrækkelig Grund til, at der her foruden Inkaminationsgebyr endvidere skal erlægges 2—10 Kr., eller om det ikke skulde være rigtigere at lade det blive ved Inkaminationsgebyret. For øvrigt er dette meget daarlige Ord netop et af dem, som rammes af de Bemærkninger, vi nys hørte. Man har ved forskellige Lejligheder søgt at finde et passende Udtryk i Stedet. Vor Sportellovgivning siger som bekendt Anhängiggørelse; det er ikke bedre, og det gælder nu om, at Sprogvennerne ville lægge deres Hoveder i Blød for at finde et passende Ord. (*N. J. Larsen:* Tingfæstning). Ja, Tingfæstning eller Irettebringelse, som man ogsaa kalder det. Det omtalte Gebyr selv tror jeg, hvis der ikke fremføres god Grund for det, at turde anbefale til at udelades.

Justitsministeren (Rump): Jeg vil til det ærede Medlem (Krabbe) bemærke, at jeg vel ikke er særlig inde i Sportelreglementet, men at det i øvrigt ikke er Meningen at indføre et nyt Gebyr. Saa vidt jeg erindrer — det er en Tid, siden jeg gennemgik Motiverne — staaer det ogsaa der omtalt, at der ikke er Tale om at indføre et nyt Gebyr, men kun at holde sig til det nugældende. I Almindelighed skal der jo intet Gebyr betales, men kun i det i § 5, 2det Stykke, omhandlede Tilfælde, nemlig naar en retslig Handling undtagelsesvis ønskes foretaget inden Sagens Anlæg. Her i Landet søger man stundom, inden Rettergangen er begyndt, at faa optaget et Vidnesbyrd, der er Brug for, og det sker navnlig, naar der er Fare for, at man ved en Opsættelse kan gaa tabt af Vidnesbyrddet. I saa Tilfælde skal der her i Landet — ligesom der ogsaa efter Omstændighederne skal finde en forudgaaende Forligsmægling Sted — ogsaa betales Inkaminationsgebyr plus Gebyr for Sagens Værdi. Det er det samme, som her bestemmes, naar man før Rettergang instituerer en saadan Retsforfølgning, og det for Sagen her er praktisk at faa et Bevismiddel tilvejebragt i det andet Land. § 6 er saaledes vistnok i Overensstemmelse med, hvad der i saa Henseende allerede er gældende Ret. Skulde det imidlertid vise sig, at det forholder sig anderledes, vil jeg naturligvis ikke have noget imod, at der i saa Henseende foretages en Retelse; dette vil jo i fornødent Fald kunne ske uden Udvalgs Nedsættelse, men eventuelt efter nærmere Forhandling med et saadant Udvalg.

Krabbe: Det forekommer mig, at den almindelige Sportulerings Grundsætning vilde blive iagttagen, naar der kun skulde erlægges et Inkaminationsgebyr, og at det gaar ud derover, naar der indføres et Behandlingsgebyr, som egentlig er det, der sker i dette Tilfælde. Stor Vægt har det ikke, men, som sagt, jeg er ikke meget for, at man anvender Gebyrer i større Udstrækning, end man behøver, da det er en Beskatning, vi skulle se at faa modereret, og hvor man kan det, faa bort.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.